

ACC. N:R M. 9820:1-6.

Landskap: Småland

Upptecknat av: Elisabeth Östberg

Härad: Västbo

Adress: Elmåden, Långaryd

Socken: Långaryd

Berättat av: Anna Lundell f. Nilsson

Uppteckningsår: 1945

Född år 1858 i Fångaryd

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Byrållop och bröllops seder.

s-1-6.

L.u.F. 52.

Skriv endast på denna sida!

Bröllop och Bröllopseder

1
Det vanligaste var att Brudgummen själv förde in bruden i kyrkan.

Oftan någon gång förekom att brudens Far och brudgummens Mor följdes dem in i kyrkan. Jag minns tillt av ett ståtligt bröllop i min barndom som firades på gammalt sätt med 2 föreridare före den långa raden av hästskjutnar o droskor.

Bruden ökte i en vagn och brudgummen i en annan och möttes först vid altaret.

Yigselringar brukades nog allmänt men de fick nog ibland ej vara för dyra de var nog av någon guld metall eller double och ganska smala för omkring 60-70 år sen. Sen en tid

LUF 52.

ACC. N.R. M. 9820:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ändrades de till ganska breda och tjocka. I vardagslag brukades ibland billigare sparring som köptes vid förtorning. Brudparets plats pryddes nog alltid lite extra med grönt och blommor. Brudparets föräldrar skulle sitta närmast sen systrar o bröder sen övriga släktingar, grannar kom sist i rang. Det dukades långbord runt stugan och kamrar. Men det var nog ett väldigt tungande för värd o värduina innan alla gästerna placerats. Bröllopgåvor skänktes av gästerna både i pengar och husgerådssaker. Likaså rustningar, ostkakor söstosor vetekakor - framkakor vetekransar,

3

ACC. NR M. 9820:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

på senare tid spulle det också vara
tårter och Spettekakor vilket brukas
nu för tiden också.

Jag har hört berättas att för
mycket länge sen brukade flickan
gå vida omkring och samla ihop
gåvor till det blivande hemmet
Så hände en gång när en flicka
kom hem efter en sådan vandring
att hennes brudgum var utkallad
i krig. Hon stannade hos sin
svärfar och hjälpte till med att
sköta gården efter 3 år kom hon
tillbaka och de gifte sig.

I privata kunde de ju ej på
den tiden eller hade någon post.
förlovningering brukades ej på
18 hundra talet förrän mot 90-90

4

ACC. NR M. 9820:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var mycket olika med dansen
ibland dansades hela natten.
ibland förekom ej någon dans.
Först dansade nog Brudparet
sen bjöds bruden upp av andra
pojkar som nog försökte dansa
kronan av bruden men det var ej
alltid det lyckades.

Brudens klädsel var olika för
länge sen hade hon antingen
vit duk på huvudet och silke-
chaletti på axlarna och vitt
pojkläde svart klädning, eller
silkeduk på huvudet och kulört
silkepojkläde med breda band i
rosetter på ryggen. Vit klädning
förekom först för omkring 45 år
sedan. men många hade svarta

5

ACC. NR M. 9820 5.

Bruddpallen ~~hålls~~ ~~abland~~ ~~over~~ brudparet
 Brudkronan lånades av kyrkan
 om det skulle vara silvekrona.

Menst var det nog myrtenkrona
 lingonris förkom ej.

Om bruden var med barn var
 det ej kyrkkärlor. Och det kunde
 hända att prästen vägrade säga
 dem förrän kronan o stöjan tagits
 av, om de var slädda i det.

Det betraktades som en skam
 så det var sällan någon hade
 krona då. Om en brud hade
 varit kyrkkronan och fick barn
 i förtid fick de betala 10 kr till
 kyrkan för tvättning av kronan.

Förmörkan om sytt brud-
 klädningen plädde ibland bruden
 Men min mor plädde också flera brudar

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

(Kroning)

Vid bröllopsgården restes både granar o björkar och ärsportar klättras av traktens ungdom, som i gengäld blev bjuden på dansgille efter bröllopet. på Bröllopskvällen samlas ungdommen och ropar ut Brudparet med leven o hurrarop, vilken sed förkanner ännu på landet. för skulle flickorna bjudas på vin och pojkarna brännvin. Men den seden är bortlagd nu då det är en väldig mass utropars. En vacker kurtört lyfta med brudparet namn hänges oftast i ärsportarna. ibland förkanner skjutning vid utropingen men är nu nästan bortlagd.